

Volt egy emberpalánta,
Úgy hívták, hogy Tomika.
Játéka egy doboló,
Nagypocakú kisbíró.
Fején kajla kalapja,
Talpa alatt guriga.

Ha gurult a guriga,
Mindég pergett a dobja.
Mondja neki a papa,
Ne lármázz már Tomika.
Tomika meg mit se hall,
Továbbra is szól a zaj.

Jöjj sétálni Tomika,
Hívogatja a mama.
Még sétálgat a Tomika,
Elrejtőzik a baba.
Kapta, fogta a papa,
Szekrény alá bedugta.

Amikor jön Tomika,
Sehol sincs a baba.
Lett is sírás, muzsika,
Elveszett a guriga.
Hát mindenki keresi,
De azt senki nem leli.

Bejött Morzsi kutya,
Tomit körül szaglászta.
Itt szaglász, meg ott szaglász,
Szekrény alá kotorász.
Kikaparja a babát,
Megpergeti dobját.

Tomi rögvest kacagott,
Morzsi lelte a dobot.
A pocakos kisbíró,
Fején kajla kalapja.
Gurigáz a guriga,

S pereg, pattog a dobjja. 2001